Teisminio proceso Nr. 2-55-3-00004-2019-1

(S)	-
img1	

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. kovo 31 d.

Vilning

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Birutės Janavičiūtės, Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šemo,

susipažinusi su 2021 m. kovo 25 d. gautu **ieškovės uždarosios akcinės bendrovės "SKR Baltic"** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. vasario 23 d. nutarties peržiūrėjimo ir prašymu atidėti žyminio mokesčio sumokėjimą,

nustatė:

Ieškovė padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2021 m. vasario 23 d. nutarties, kuria paliktas nepakeistas Vilniaus apygardos teismo 2020 m. birželio 1 d. sprendimas atmesti ieškinį dėl žalos atlyginimo, peržiūrėjimo. Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas CPK 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialinės ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovės kasaciniame skunde nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas apribojo ieškovės teisę reikalauti žalos, kurią ji patyrė dėl kitos šalies nepagrįsto prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, atlyginimo, taip pažeisdamas Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnyje įtvirtintą teisę. Ieškinio reikalavimo, kuris buvo užtikrintas laikinosiomis apsaugos priemonėmis, atmetimas reiškia šios priemonės prašiusio asmens atidumo ir rūpestingumo pareigos pažeidimą (neteisėtus veiksmus). Byloje laikinosios apsaugos priemonės taikytos tik reikalavimui įpareigoti ieškovę nugriauti statinius, kiti ieškiniu pareikšti reikalavimai buvo dėl pripažinimo, o tokiems laikinosios apsaugos priemonės netaikytinos (negalima užtikrinti to, ko faktiškai nereikės vykdyti). Apeliacinės teismas nepagrįstai aiškino, kad laikinosios apsaugos priemonės buvo taikytos visiems reikalavimams *in corpore*. Teismas konstatavo, kad dėl nuomos sutarties panaikinimo (teisės į žemės sklypą praradimo) nėra ieškovės kaltės ir statinius paliko ieškovės nuosavybei, todėl ieškovė įgijo teisę CPK 146 straipsnio 2 dalyje nustatytu pagrindu reikalauti žalos atlyginimo.

Kasaciniame skunde nurodoma ir tai, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė įrodymų vertinimo taisykles ir netinkamai nustatė bylai reikšmingas aplinkybes. Nors byloje pripažinta, kad dėl neteisėtos nuomos sutarties sudarymo yra atsakinga Nacionalinė žemės tarnyba, ji atliko neteisėtus veiksmus, tačiau apeliacinės instancijos teismas ieškinį atmetė nurodydamas, kad nėra kitos civilinės atsakomybės sąlygos – priežastinio ryšio tarp neteisėtų veiksmų ir žalos. Teismas netinkamai vertino įrodymus, kad Nacionalinė žemės tarnyba netinkamai vykdė savo funkcijas, sudarė negaliojančią nuomos sutartį, taigi ieškovė pagrįstai tikėjo, jog sutartis galioja, todėl investavo lėšas į statybą, pastatų remontą, rekonstrukciją, nes nuomos sutartis suteikė teisę būtu statytoju. Ieškovė turėjo pagrįstą lūkestį, kad šios institucijos veiksmai teisėti, ir neturėjo pagrindo abejoti šiais kompetentingų institucijų veiksmais. Teismo išvada, kad ieškovė jau 2014 m. žinojo apie ketinimą nutraukti nuomos sutartį, klaidinga, nes paremta Vilniaus savivaldybės atsisakymu išduoti naujus reikalavimus pastatų rekonstrukcijai. Ieškovei iš tiesų viso proceso metu nebuvo atskleistos atsisakymo išduoti specialius reikalavimus priežastys, j i nežinojo ir apie ketinimą nutraukti nuomos sutartį (nebuvo informuota), taigi byloje liko neįvertino aplinkybės apie ieškovės sužinojimo, kad tarnyba ketina nutraukti sutartį, momentą.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde neformuluojama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė skunde nurodyti proceso teisės normas ir kad šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėtai teismo nutarčiai priinti. Nors kasaciniame

skunde įvardijamos ir cituojamos kasacinio teismo nutartys dėl įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo, priežastinio ryšio sampratos, Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika dėl kompetentingų valdžios institucijų veiksmų ir sprendimų (ne)teisėtumo ir padarinių šalinimo, tačiau nenurodoma tokių teisinių argumentų, kuriais būtų pagrįsta kasacinio skundo atitiktis <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto reikalavimams.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, prašymas atidėti žyminį mokestį nesvarstytinas.

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

-	
nutaria:	
Kasacinį skundą atsisakyti priimti. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.	
Teisėjai	Birutė Janavičiūtė
	Antanas Simniškis
	Donatas Šernas